

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 198/10
19.01.2011. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Nevenke Važić, Anđelke Stanković, Gorana Čavline i Veska Krstajića, članova veća, sa savetnikom Vesnom Veselinović, zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog A.M. i dr, zbog krivičnog dela razbojništvo iz člana 206. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika i dr, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz broj 769/10 od 17.12.2010. godine, podignutom protiv pravnosnažnih presuda Okružnog suda u Beogradu K. broj 125/08 od 22.09.2008. godine i Vrhovnog suda Srbije Kž. I broj 112/09 od 17.02.2009. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 422. stav 3. Zakonika o krivičnom postupku, dana 19.01.2011. godine, doneo je

P R E S U D U

Uvažanjem zahteva za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz broj 769/10 od 17.12.2010. godine UTVRĐUJE SE da je pravnosnažnim presudama Okružnog suda u Beogradu K. broj 125/08 od 22.09.2008. godine i Vrhovnog suda Srbije Kž. I broj 112/09 od 17.02.2009. godine, povređen zakon – član 369. tačka 5. ZKP-a (član 369. tačka 4. sada važećeg ZKP-a) u vezi člana 56. i 57. Krivičnog zakonika, u korist okrivljenih A.M. i G.D.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Beogradu K. broj 125/08 od 22.09.2008. godine, okrivljeni A.M. i G.D. oglašeni su krivim zbog: krivičnog dela razbojništva iz člana 206. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika za koje im je utvrđena kazna zatvora u trajanju od po devet meseci, krivičnog dela razbojništvo u pokušaju iz člana 206. stav 3. u vezi stava 1. u vezi člana 30. KZ-a za koje im je utvrđena kazna zatvora u trajanju od po šest meseci i zbog po jednog krivičnog dela nedozvoljeno držanje oružja iz člana 348. stav 1. KZ-a za koje im je utvrđena kazna zatvora u trajanju od po tri meseca a okrivljeni G.D. i zbog krivičnog dela neovlašćeno držanje opojnih droga iz člana 246. stav 3. KZ-a za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 30 dana, pa su osuđeni i to: okrivljeni A. M. na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i četiri meseca u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 02.12.2007. godine do 01.02.2008. godine a okrivljeni G.D, na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i pet meseci u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 02.12.2007. godine do 01.02.2008. godine.

Presudom Vrhovnog suda Srbije Kž. I broj 112/09 od 17.02.2009. godine odbijene su kao neosnovane žalbe Okružnog javnog tužioca u Beogradu i branilaca okrivljenih A.M. i G.D. i prvostepena presuda je potvrđena.

Protiv navedenih pravnosnažnih presuda Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz broj 769/10 od 17.12.2010. godine, zbog povrede krivičnog zakona iz člana 369. tačka 4. ZKP-a u vezi člana 56. i 57. Krivičnog zakonika, sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud zahtev usvoji i utvrdi da je navedenim presudama povređen zakon iz člana 369. tačka 4. ZKP-a u vezi člana 56. i 57. KZ-a u korist okrivljenih A.M. i G.D.

Na podneti zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca, branilac okrivljenog G.D, adv. A.P. podneo je odgovor sa predlogom da se isti odbije kao neosnovan.

Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća u smislu člana 422. stav 3. ZKP-a u prisustvu okrivljenog A.M. i njegovog branioca, advokata S. K. i branioca okrivljenog G.D, advokata A.P, a u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca i okrivljenog G.D. koji nije mogao biti obavešten na adresi iz spisa predmeta, na kojoj sednici je razmotrio spise predmeta sa presudama protiv kojih je zahtev podignut pa je po oceni navoda i predloga iznetih u zahtevu, našao:

Zahtev je osnovan.

Vrhovni kasacioni sud nalazi da se osnovano zahtevom za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca ukazuje da su pravnosnažne presude Okružnog suda u Beogradu K. broj 125/08 od 22.09.2008. godine i Vrhovnog suda Srbije Kž. I broj 112/09 od 17.02.2009. godine donete uz učinjenu povredu krivičnog zakona iz člana 369. tačka 5. ZKP-a, važećeg u vreme donošenja ovih presuda (koja povreda je predviđena odredbom člana 369. tačka 4. sada važećeg ZKP-a u smislu odredbe člana 100. Zakona o izmenama i dopunama ZKP-a – „Službeni glasnik Republike Srbije“, broj 72 od 03.09.2009. godine), u vezi člana 56. i 57. Krivičnog zakonika, u korist okrivljenih A.M. i G.D.

Naime, Vrhovni kasacioni sud nalazi da je najpre Okružni sud u Beogradu odlučujući o krivičnoj sankciji u napred citiranoj presudi prekoračio svoja ovlašćenja koja ima saglasno odredbama člana 56. i 57. KZ-a, jer je okrivljenima za krivična dela razbojništvo iz člana 206. stav 3. u vezi stava 1. KZ-a i razbojništvo u pokušaju iz člana 206. stav 3. u vezi stava 1. u vezi člana 30. KZ-a, utvrdio kazne zatvora ispod granice propisane zakonom.

Ovo iz razloga što je, odredbom člana 206. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika, koja je važila u vreme izvršenja predmetnih krivičnih dela, za navedeno krivično delo bila propisana kazna zatvora u trajanju od tri do 15 godina, koja kazna se primenom odredbi člana 56. i 57. stav 1. tačka 2. KZ (član 57. stav 1. tačka 3. sada važećeg KZ-a), mogla ublažiti do jedne godine, tako da nije bilo zakonskih mogućnosti za ublažavanje kazne okrivljenima ispod ovog zakonom propisanog minimuma.

S`toga je Okružni sud u Beogradu time što je presudom K. broj 125/08 od 22.09.2008. godine okrivljenima A.M. i G.D. za krivično delo razbojništvo iz člana 206. stav 3. u vezi stava 1. KZ, utvrdio kazne zatvora u trajanju od po devet meseci, a za krivično delo razbojništvo u pokušaju iz člana 206. stav 3. u vezi stava 1. u vezi člana 30. KZ, utvrdio kazne zatvora u trajanju od po šest meseci, dakle ispod posebnog zakonom propisanog minimuma od jedne godine zatvora, postupio suprotno odredbama člana 56. i 57. stav 1. tačka 2. KZ-a i na taj način prekoračio ovlašćenja koja ima po zakonu učinivši u korist okrivljenih povredu krivičnog zakona iz člana 369. tačka 5. ZKP-a (sada član 369. tačka 4. ZKP-a), u vezi člana 56. i 57. stav 1. tačka 2. KZ - a- (sada 57. stav 1. tačka 3. KZ-a).

Kako je drugostepeni sud odlučujući o žalbi nadležnog javnog tužioca izjavljenoj protiv prvostepene presude istu odbio kao neosnovanu, te nije otklonio navedenu povredu krivičnog zakona na koju se tom žalbom suštinski ukazivalo, to je i taj sud učinio istu povredu krivičnog zakona u korist okrivljenih.

Nalazeći, s`toga da je zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca osnovan, Vrhovni kasacioni sud je uvažanjem zahteva utvrdio da je navedenim presudama Okružnog suda u Beogradu i Vrhovnog suda Srbije povređen zakon u korist okrivljenih, nedirajući u pravnosnažne presude protiv kojih je zahtev podignut.

Iz iznetih razloga, a na osnovu člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova i člana 425. stav 2. ZKP-a, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar-savetnik,

Vesna Veselinović, s.r.

Predsednik veća-sudija,

Bata Cvetković,s.r.